

Kungsgatan 33 Stockholm
9 Okt. - 93.

"
Åskade Far och syster!
Här är nu helsingörsbrevet!
Triska och sunna gleder is in i
Stockholms hamn: gås gväll, ^{kl. 10} en
stilla mörk höstgvale, när stjärnor
och gaslykter speglade som långa
raketer ner i djupet. Vi hade
tus med vådret hela tiden; ibland
botade tjocka, så maskinen stannade
farten och bara helt sakta flämtade
framåt, men så klarade det igen,
och något egentligt dröjsmål blef
det inte. Deremot tog läkarbesigt-
ningarna en viss tid, först i "Kungö"
i Marielund, så vid Tejars och
sist vid Skeppsbron. Alla passagerarna

Bitte, sticka oss Kattbögarna när ni kommer, så ska de
bita sig i ryggen till och smida dagarna!

af våra främlingar som kom till oss af det mest fina och goda kaffe och te.
ropades fram ur sina resp. hål
och tillfrågades hur det står till;
jag tillkallades en gång under
mornet: från Tagelvit Andersson!
List och sluthjert vid Skeppsbron
fick man ett sundhetspass och för-
märningen att komma upp och visa
sig inom 2 dygn. Allt detta gick
jo dock lätt och billigt. Andrat var
med en stäckars Mureå-båt, som
skulle ligga 6 dygn vid Tején.
Vi voro glada att ha tagit 1 sta-
plats, ty der var fullt på båten
och ett roligt lif i försalongen.
Derifrån utbalades dödfulla herrar
och slukar till läkars presentationen.
Men dyr blef resan, 84 Kr. med
mat. Dessutom var tullen kitschig
och tog 4 Kr. för våra små teffel-
rannar, den ens herrna från Pthén.

Jag hade mottagit ett bref från
 Mor under vägen, deri hon med
 sednad uttalas att i sista stunden
 alla vänningar här i huset befrut
 utbyrda, Ljoris har fått byra sig
 laboratorien i ett närabeläjet
 hus, och vi kunna således vi hella
 bo här. Vi foro därför strax upp
 till Vasa aten, ^{det 12 i natt} der vi mustarna
 tills vinterboet sättes. Redan
 i dag börja vi söka det. Vi
 åker dit upp till Mor strax
 i morgon på lunchen och blepo
 så rystigt hjertligt mottagna.
 De helsa oss alla så mycket och
 tycke att vi haft ena goddagarna
 i sommar. Ja, det är nu snart
 och visst, och inte kunna vi
 tacka så som vi hålla det!
 Älskade far och syster, vi förstå

nu då jag säger det, att den
första natten vi sovade i det
gamla hemmet, domade alla
känslor och intyg i en enda
känsla af Glädje i en uppnådd
harm — och den sista natten
sovade vi in med endast
Tacksamhet i hjertat. Tack
sade sitt tack och armen till min
bör så varmt, att jag vet har
kände det så om jag.

Herren välsigne alltid och
alla i mitt älskade hem!

Transför till alla vårt tack för
sist! Älskade far, lat oss vara
med i dina böner morgon och
kväll, så går det oss nog väl!

Nu skola vi försöka vara modiga
och snälla och hoppas på arbete
och ett trivsamt bo. Hufvudsaken
är ju att vi hålla så innerligt

Vi hade varit i skolan i sista dagen och var så lyckligt att Anna
Morm! Alla skiljningen var så vittsyndigt, Anna skiljningen tyckte vi.

(9. 10. 1893)

tillsammans, vi två.

Tack så mycket också för Kor-
kofferten, den slarfen, som inte
ville mod! Jag har naturligtvis
intet minne af att jag skulle
ha frågat om den, men väl om
den lilla bruna kor'en, som skulle
bli god. Det var väl missförstånd.
Sedan i bryggan var jag så fylld
af tankar på afskedet, att jag ej
hade något sinne för de jordiska
tingen; det var mitt fel.

Attke glömde hos portieren i
Kämp's hotell en ask med cigarett
rökare, som han varit så angelägen
att köpa för att stoppa i med pap-
per till maskin, som jag medtagit.
Vår vägen har tillfälle, så han
den ju afberutas der och tagas till
Björkudden, så jag den i förord.

Attke är min sista och sista öfver-
skridning och min sista öfver-
skridning från en öfver-
skridning.

